

Príbeh

„Babka a či by ste nám nenavarili dáke opatance? “

„Ale pravdaže, vnučenka, urobím ci.“ Na želanie vnučky sa babka dali do varenia. Zebrali polohrubej múky a zarobili tuhšie cesto. Našúlali z neho šúlance a nakrájali na malé kúsky. Ešče predtým dali rozovret vodu a do vody pohádzali šúlance.

Babka vyšli z kuchyne a odrazu sa ve dverách zjavila dzedzinská švajka. Babka u zavolali na lavicu pred dom a švajka sa puscila do reči. „ Očúvaj Beta. Ščeraj došla za mnu dedinská harapanna opravit si suknu a dozvedela som sa zase dačo nové.“ „Máš pravdu ked je u teba harapanna, vždy je čo riešiť.“

„To je pravda, Beta, očúvaj! Že v susednej dzedzine bola svatba. Vydávala sa tam susedých Johanna! A me o tom ani vedzet nedala!“

„Tebe o tom nedali vedzet?“

„Veru nedali. Ništ mi nepovedali! A jej otec i maci tam ani nesceli icit! Nesceli oni aby si ich Johanna brala toho mrzáka Jana.“

„Ale to neni možné! Dali ti aspon šťasník?“ spýtali sa babka.

„Ja som spod firhánky vyzierala, kedy pridze Johanna aj so šťasníkom a jej nikdze.“

„Ale Ozefka toto neni možné! Aby dakdo toto robil! Ani šťasník ci nedali. Eščeže ja ta mám s čím ponúknuť. Mám krachelku a robím opatance.“ Babka sa zarazili. „Ved ja som na ne celkom zabudla!“ A trielili do kuchyne. Voda čo sa rozovrela na šporhelte vykypela a opatance boli rozvarené. Babka len zhíkli a utekali to friško upratať. Čo keby dedko ziscil čo sa jej prihodzilo?

opatance - šúlance z rezancového cesta

švajka – krajčírka

ščeraj – včera

harapanna – fíflena

dzedzina – dedina

icit – íst'

očúvaj – počuj

vedzet – vedieť

nesceli – nechceli

šťasník – výslužka zo svadby

firhánky – záclony

nikdze – nikde

krachelka – ovocná riedená šťava

šporhelt – sporák

friško – rýchlo

ziscil- zistil